

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 187 (XXXI) — Nr. 822

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 9 octombrie 2019

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
46.	— Hotărâre privind contul de execuție a bugetului Camerei Deputaților pe anul 2018.....	2–4
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		
Decizia nr. 372 din 28 mai 2019 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale		5–10
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
728.	— Hotărâre privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian și pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului	11–15
ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA		
11.	— Hotărâre pentru modificarea și completarea Hotărârii Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 3/2013 privind evidența profesională a psihologilor cu drept de liberă practică	16

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR

CAMERA DEPUTAȚILOR

HOTĂRÂRE

privind contul de execuție a bugetului Camerei Deputaților pe anul 2018

În temeiul prevederilor art. 64 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 32 alin. (1) lit. d) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă contul de execuție a bugetului Camerei Deputaților pe anul 2018, conform datelor cuprinse în anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezenta hotărâre și în Raportul privind execuția bugetului Camerei Deputaților la 31 decembrie 2018*).

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 8 octombrie 2019, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ION-MARCEL CIOLACU

București, 8 octombrie 2019.
Nr. 46.

*) Raportul privind execuția bugetului Camerei Deputaților la 31 decembrie 2018 se comunică celor interesați.

CAMERA DEPUTAȚILOR

**EXECUȚIA BUGETULUI CAMEREI DEPUTAȚILOR
pentru activitatea proprie pe anul 2018**

- lei -

Nr. rând	Denumirea indicatorilor	Codul	Credite aprobate inițial	Credite definitive	Plăți efectuate	% 3/2
A	B	C	1	2	3	4
1	CHELTUIELI - TOTAL BUGET DE STAT	5001	418.746.000	418.630.000	406.643.370	97,1
2	CHELTUIELI CURENTE	01	388.446.000	399.537.000	391.790.735	98,1
3	CHELTUIELI DE PERSONAL	10	307.792.000	304.792.000	303.403.034	99,5
4	BUNURI ȘI SERVICII	20	52.071.000	63.602.000	57.459.629	90,3
5	ALTE TRANSFERURI	55	83.000	93.000	74.805	80,4
6	ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	28.500.000	30.300.000	30.158.855	99,5
7	ALTE CHELTUIELI	59	0	750.000	694.412	92,6
8	CHELTUIELI DE CAPITAL	70	30.300.000	19.093.000	15.585.191	81,6
9	CHELTUIELI - AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	5101	390.246.000	388.330.000	376.484.515	96,9
10	CHELTUIELI CURENTE	01	359.946.000	369.237.000	361.631.880	97,9
11	CHELTUIELI DE PERSONAL	10	307.792.000	304.792.000	303.403.034	99,5
12	Cheltuieli salariale în bani	10.01	296.471.000	296.327.000	295.000.601	99,6
13	Cheltuieli salariale în natură	10.02	2.848.000	1.875.000	1.860.950	99,3
14	Contribuții	10.03	8.473.000	6.590.000	6.541.483	99,3
15	BUNURI ȘI SERVICII	20	52.071.000	63.602.000	57.459.629	90,3
16	Bunuri și servicii	20.01	15.833.000	23.630.000	20.272.539	85,8
17	Reparații curente	20.02	6.133.000	4.810.000	3.424.355	71,2
18	Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	1.327.000	1.318.000	952.337	72,3
19	Deplasări, detașări, transferări	20.06	26.540.000	30.738.000	30.137.607	98,0
20	Deplasări interne, detașări, transferări	20.06.01	25.520.000	28.430.000	28.224.720	99,3
21	Deplasări în străinătate	20.06.02	1.020.000	2.308.000	1.912.888	82,9
22	Cărți, publicații și materiale documentare	20.11	40.000	39.000	36.184	92,8
23	Pregătire profesională	20.13	100.000	99.000	68.310	69,0
24	Protecția muncii	20.14	100.000	98.000	64.881	66,2
25	Alte cheltuieli	20.30	1.998.000	2.870.000	2.503.416	87,2
26	ALTE TRANSFERURI	55	83.000	93.000	74.805	80,4
27	Transferuri curente în străinătate	55.02	83.000	93.000	74.805	80,4
28	ALTE CHELTUIELI	59	0	750.000	694.412	92,6
29	Sume aferente persoanelor cu handicap neîncadrate	59.40	0	750.000	694.412	92,6
30	CHELTUIELI DE CAPITAL	70	30.300.000	19.093.000	15.585.191	81,6
31	ACTIVE NEFINANCIARE	71	30.300.000	19.093.000	15.585.191	81,6
32	Active fixe	71.01	11.468.000	11.850.000	9.044.208	76,3
33	Reparații capitale aferente activelor fixe	71.03	18.832.000	7.243.000	6.540.983	90,3
34	CHELTUIELI - ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	6801	28.500.000	30.300.000	30.158.855	99,5
35	CHELTUIELI CURENTE	01	28.500.000	30.300.000	30.158.855	99,5
36	ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	28.500.000	30.300.000	30.158.855	99,5
37	Ajutoare sociale	57.02	200.000	100.000	33.340	33,3
38	Indemnizații pentru foști demnitari ai statului	57.03	28.300.000	30.200.000	30.125.515	99,8
39	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent	85			-732.556	
40	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent	85.01			-732.556	
41	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent - ch.curente	85.01.03			-667.529	
42	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent - ch.capital	85.01.04			-65.027	

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

CAMERA DEPUTAȚILOR

**EXECUȚIA BUGETULUI DE VENITURI ȘI CHELTUIELI
privind activitatea finanțată din venituri proprii pe anul 2018**

- lei -

Nr. rând	Denumirea indicatorilor	Codul	Prevederi	Realizări	%
A		C	1	2	3=2/1
1	I. DISPONIBIL DIN ANUL 2017		20.171.862	20.171.862	
2	II. VENITURI		7.200.000	14.453.236	200,7
3	III. VENITURI PROPRII - TOTAL CHELTUIELI	5010	23.293.000	12.389.518	53,2
4	CHELTUIELI CURENTE	01	22.934.000	12.245.859	53,4
5	CHELTUIELI DE PERSONAL	10	13.478.000	7.901.545	58,6
6	BUNURI ȘI SERVICII	20	9.156.000	4.264.818	46,6
7	ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	200.000		
8	ALTE CHELTUIELI	59	100.000	79.496	79,5
9	CHELTUIELI DE CAPITAL	70	359.000	200.526	55,9
10	PLĂȚI EFECTUATE ÎN ANII PRECEDENȚI ȘI RECUPERATE ÎN ANUL CURENT	85		-56.867	
11	CHELTUIELI - AUTORITĂȚI PUBLICE ȘI ACȚIUNI EXTERNE	5110	23.093.000	12.389.518	53,7
12	CHELTUIELI CURENTE	01	22.734.000	12.245.859	53,9
13	CHELTUIELI DE PERSONAL	10	13.478.000	7.901.545	58,6
14	Cheltuieli salariale în bani	10.01	12.683.000	7.451.519	58,8
15	Cheltuieli salariale în natură	10.02	304.000	151.300	49,8
16	Contribuții	10.03	491.000	298.726	60,8
17	BUNURI ȘI SERVICII	20	9.156.000	4.264.818	46,6
18	Bunuri și servicii	20.01	5.581.000	2.377.361	42,6
19	Reparații curente	20.02	300.000		
20	Bunuri de natura obiectelor de inventar	20.05	149.000	26.957	18,1
21	Deplasări, detașări, transferări	20.06	103.000	9.129	8,9
22	Pregătire profesională	20.13	33.000		
23	Protecția muncii	20.14	60.000	4.380	7,3
24	Alte cheltuieli	20.30	2.930.000	1.846.991	63,0
25	ALTE CHELTUIELI	59	100.000	79.496	79,5
26	CHELTUIELI DE CAPITAL	70	359.000	200.526	55,9
27	ACTIVE NEFINANCIARE	71	359.000	200.526	55,9
28	Active fixe	71.01	359.000	200.526	55,9
29	ASIGURĂRI ȘI ASISTENȚĂ SOCIALĂ	6810	200.000		
30	CHELTUIELI CURENTE	01	200.000		
31	ASISTENȚĂ SOCIALĂ	57	200.000		
32	Ajutoare sociale	57.02	200.000		
33	PLĂȚI EFECTUATE ÎN ANII PRECEDENȚI ȘI RECUPERATE ÎN ANUL CURENT	85		-56.867	
34	Plăți efectuate în anii precedenți și recuperate în anul curent	85.01		-56.867	
35	IV. DISPONIBIL LA FINELE ANULUI 2018		4.078.862	22.235.580	

*) Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 372**

din 28 mai 2019

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

Valer Dorneanu	— președinte
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Răzvan Horațiu Radu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Aristotel Adrian Căncescu în Dosarul nr. 3.532/62/2017/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.895D/2017.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 113D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Aristotel Adrian Căncescu în Dosarul nr. 3.835/62/2017/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

4. Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 257D/2018, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Viorel Cucu în Dosarul nr. 11.452/3/2017 al Tribunalului București — Secția I penală. La apelul nominal răspunde, personal, autorul excepției. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Autorul excepției, prezent personal, și reprezentantul Ministerului Public sunt de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 113D/2018 și nr. 257D/2018 la Dosarul nr. 2.895D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul domnului Viorel Cucu, autor al excepției, care susține că în dosarul în care are calitatea de inculpat au fost utilizate interceptări realizate fără respectarea garanțiilor specifice prevăzute de Codul de procedură penală. Invocă opinia concurentă la Decizia nr. 92 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 20 mai 2014.

Susține că în cazul său interceptările au fost autorizate de către judecătoria și au fost utilizate ulterior într-un dosar ce intră în competența de soluționare a tribunalului, fără a avea posibilitatea contestării acestora. Mai mult, în dosarul în care au fost realizate interceptările s-a dispus neînceperea urmăririi penale, astfel că nu există o bază legală pentru realizarea acestor interceptări. Apreciază că i s-au încălcat drepturile prevăzute de dispozițiile art. 24 și art. 28 din Constituție și de art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În continuare invocă jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, de exemplu, Cauza *Dumitru Popescu împotriva României*.

7. Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției de neconstituționalitate. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, invocă Decizia Curții Constituționale nr. 855 din 14 decembrie 2017, paragrafele 26 și 31—39. Susține că legiuitorul a reglementat în detaliu procedura referitoare la supravegherea tehnică, conferind suficiente garanții. Împrejurarea că interceptările pot fi utilizate și în altă cauză nu conferă probelor un caracter ilegal sau arbitrar, partea interesată putând contesta veridicitatea acestora. Totodată, este reglementată clar situația în care interceptările pot fi folosite în altă cauză, fiind aplicabile dispozițiile art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. Mai mult, judecătorul de cameră preliminară are posibilitatea să verifice legalitatea administrării probelor și să le excludă, dacă este cazul. În continuare arată că, potrivit Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este lăsată în sarcina statului reglementarea probelor. Astfel, admisibilitatea, sarcina probei, relevanța, aprecierea și forța probantă a acestora sunt în sarcina dreptului intern și a instanțelor naționale. În acest sens invocă Cauza *Garcia Ruiz împotriva Spaniei*, paragraful 28, Cauza *Centro Europa 7 S.R.L. și Di Stefano împotriva Italiei*, paragraful 198, și Cauza *Tiemann împotriva Franței și Germaniei*. În ceea ce privește invocarea de către autorul excepției a Cauzei *Dumitru Popescu împotriva României*, arată că în această cauză nu a fost constatată o încălcare a dreptului la un proces echitabil, ci doar o încălcare a art. 8 din Convenție.

8. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, apreciază că aceasta trebuie respinsă, întrucât efectul pentru viitor al deciziilor Curții Constituționale este reglementat în dispozițiile Constituției. Așa fiind, apreciază că autorul excepției critică o dispoziție de rang constituțional transpusă la nivel legislativ de dispozițiile de lege criticate.

9. Având cuvântul în replică, domnul Viorel Cucu, autor al excepției, invocă Cauza *Katz împotriva Statelor Unite ale Americii*. Susține că instanța supremă a Statelor Unite a statuat

că interceptările autorizate într-o anumită cauză, față de o anumită persoană, nu pot fi utilizate în cauza unei alte persoane.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

10. Prin Încheierea din 9 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.532/62/2017/a1, **Tribunalul Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale**, excepție ridicată de Aristotel Adrian Căncescu cu ocazia verificării legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

11. Prin Încheierea din 19 octombrie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 3.835/62/2017/a1, **Tribunalul Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Aristotel Adrian Căncescu cu ocazia verificării legalității sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală.

12. Prin Încheierea din 19 iulie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 11.452/3/2017, **Tribunalul București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Viorel Cucu cu ocazia soluționării unei cauze penale.

13. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia arată că în cauzele penale în care dețin calitatea de inculpați au fost preluate, în temeiul art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, interceptări ale unor convorbiri realizate în alte dosare penale, încheindu-se, în acest sens, procese-verbale. Apreciază că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală nu prevăd garanțiile cu privire la modalitatea de folosire a datelor sau a informațiilor obținute ca urmare a interceptării dispuse în altă cauză. În lipsa oricăror garanții, textul de lege criticat permite organelor de urmărire penală să realizeze oricând o verificare a tuturor interceptărilor realizate vreodată cu privire la o anumită persoană și să le folosească într-o altă cauză. Singura limitare instituită de dispoziția de lege criticată este aceea potrivit căreia interceptările realizate într-o cauză pot fi utilizate în altă cauză penală dacă aceasta din urmă are ca obiect una dintre infracțiunile prevăzute la art. 139 din Codul de procedură penală, fără a exista vreo altă condiție materială sau vreo limitare temporală.

14. Având în vedere aceste aspecte, autorii excepției apreciază că dispozițiile de lege criticate deschid calea unor grave ingerințe în viața persoanelor acuzate. Susțin, totodată, că dispoziția criticată nu impune organului de urmărire penală să depună la dosarul cauzei suportii optice care conțin rezultatul măsurii de supraveghere pentru a da părților posibilitatea de a verifica corectitudinea redării realizate. În plus, persoana vizată este lipsită și de posibilitatea de a verifica modul în care a fost realizată selecția convorbirilor relevante pentru cauză și de a avea acces la conversații relevante pentru formularea apărării. Apreciază, astfel, că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3) și art. 26 din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

15. Apreciază că, spre deosebire de o persoană față de care s-a dispus măsura interceptării tehnice, persoana care are calitatea de inculpat într-un dosar penal în care sunt utilizate datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică dispuse în altă cauză penală nu beneficiază de garanțiile specifice,

consacrate în Codul de procedură penală, referitoare la justificarea emiterii autorizației, respectarea condițiilor și a modalităților de efectuare a înregistrărilor, instituirea unor limite cu privire la durata măsurii, consemnarea și certificarea autenticității convorbirilor înregistrate, redarea integrală a acestora. Astfel, se conferă o prezumție de legalitate unor mijloace de probă, cu imposibilitatea contestării acestora, ceea ce reprezintă o ingerință în dreptul la viață intimă, familială și privată. Apreciază că interceptarea unei persoane trebuie dublată de asigurarea respectării dreptului la corespondență nu numai pentru persoana vizată de mandatul de interceptare, ci și pentru indivizii interceptați ca urmare a purtării unor discuții telefonice cu aceasta.

16. Sunt invocate Hotărârea din 24 august 1998, pronunțată în Cauza *Lambert împotriva Franței*, paragrafele 39 și 40, și Hotărârea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Dumitru Popescu împotriva României*, nr. 2, paragrafele 72—76, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 962 din 25 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 13 august 2009.

17. În ceea ce privește dispozițiile art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, autorii excepției arată că s-a creat o practică judiciară potrivit căreia aceste dispoziții se interpretează în sensul că efectele Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016 se produc numai pentru viitor, ceea ce presupune că probele administrate de către alte organe specializate ale statului sunt legale. S-a considerat că, la data la care s-au efectuat interceptările de către alte organe specializate ale statului, legea se bucura de o prezumție de neconstituționalitate, prezumție ce este înlăturată numai începând cu data publicării deciziei în Monitorul Oficial al României, Partea I. Apreciază că o astfel de interpretare a prevederilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 este contrară principiului supremației Constituției, garantat prin prevederile constituționale ale art. 51, 142 și 147.

18. În continuare fac trimitere la Decizia nr. 186 din 18 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 213 din 16 mai 2000, și Decizia nr. 169 din 2 noiembrie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 151 din 12 aprilie 2000, referitoare la efectele *erga omnes* ale deciziilor Curții Constituționale.

19. Așa fiind, apreciază că limitarea efectelor unei decizii de constatare a neconstituționalității la echivalarea acestora cu o abrogare a normelor neconstituționale — cu consecința ultraactivității lor pentru actele încheiate în perioada în care au fost în vigoare — neagă supremația Constituției. Susține că, potrivit art. 147 alin. (1) din Constituție, efectul deciziei Curții Constituționale este suspendarea normei pentru 45 de zile și mai apoi încetarea oricărui efect juridic al acelei norme. În cazul deciziilor de admitere nu intervine abrogarea, instituție care permite normei să mai producă efecte juridice (inclusiv prin oferirea legalității unor acte), ci încetarea tuturor efectelor juridice ale normei în discuție.

20. **Tribunalul Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară, în Dosarul nr. 2.895D/2017**, apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală este întemeiată. Arată că judecătorul de cameră preliminară trebuie, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, să verifice legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. Cu toate acestea, în măsura în care dosarele în care s-au încuviințat măsurile de supraveghere tehnică se află încă în faza de urmărire penală, fază nepublică, atașarea încheierilor judecătorilor de drepturi și libertăți în cauza în care a fost ridicată

excepția de neconstituționalitate poate avea repercusiuni asupra altor anchete în curs de derulare.

21. Așa fiind, deși judecătorul de cameră preliminară este obligat să verifice legalitatea administrării probelor, ceea ce implică și analizarea respectării dispozițiilor procedurale de către organul judiciar care a administrat măsura, consonantă cu încheierea în baza căreia s-a emis autorizația de supraveghere tehnică, acesta nu-și mai poate exercita competența prevăzută de dispozițiile legale.

22. În continuare, instanța de judecată susține că legalitatea probei este indisolubil legată de legalitatea încuviințării măsurii, respectiv de legalitatea încheierii de încuviințare a măsurii de supraveghere tehnică. Astfel, legiuitorul nu scoate din sfera de analiză a legalității probei obținute verificarea respectării dispozițiilor din încheierea judecătorului de drepturi și libertăți, cu atât mai mult cu cât excepțiile privind nulitatea absolută pot fi invocate oricând în cursul procedurii, cu toate consecințele ce decurg din aceasta.

23. Așa fiind, dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală nu oferă suficiente garanții referitoare la verificarea competenței materiale sau după calitatea persoanei, a procedurii de emitere a autorizației etc., astfel că principiul legalității și cel al respectării drepturilor și libertăților cetățenilor prevăzute de art. 1 alin. (3) din Constituție sunt încălcate. Apreciază că dispozițiile legale criticate ar putea aduce atingere principiului „egalității armelor” întrucât apărarea nu are acces și nu poate critica modul de apreciere a concluziei și utilității probei dintr-o altă cauză. Totodată, instanța judecătorească arată că se poate aprecia că dispoziția legală criticată aduce atingere drepturilor cuprinse în art. 26 alin. (1) din Constituție prin aceea că se permite stocarea unor informații care nu pot fi verificate de judecător decât în cazul sesizării instanței cu rechizitoriul ce privește exclusiv cauza în care măsura de supraveghere s-a dispus.

24. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, apreciază că aceasta este neîntemeiată. Prevederile criticate sunt în acord cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, care prevăd că, de la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

25. **Tribunalul Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară, în Dosarul nr. 113D/2018**, apreciază că metodele speciale de investigare prevăzute la art. 138 din Codul de procedură penală reprezintă ingerințe în viața privată a persoanelor, însă ingerința nu se realizează prin folosirea și în altă cauză a datelor rezultate din măsurile de supraveghere tehnică dispuse, ci prin însăși disponerea metodei. Art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală nu vizează dispoziția de încuviințare a metodei, ci presupune existența unei metode anterior încuviințate și puse în executare. Încuviințarea metodei se dispune în condițiile prescise de lege, care asigură nivelul de protecție ce corespunde standardelor impuse de Constituție și de reglementările Convenției pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Faptul că datele obținute sunt utilizate și în alte dosare nu atrage vătămări suplimentare ale dreptului la viață privată. Judecătorul de cameră preliminară apreciază însă că lipsa unor prevederi legale care să stabilească în ce condiții pot fi utilizate datele și informațiile obținute în urma metodelor de supraveghere tehnică în alte cauze încalcă prevederile art. 1 alin. (3) din Constituție. Apreciază că textul nu clarifică dacă organul de urmărire penală are obligația depunerii la dosarul de urmărire penală al cauzei în care au fost folosite datele rezultate din interceptările dispuse într-un alt dosar a tuturor actelor procesuale care au influențat disponerea măsurii și a suporturilor pe care sunt înregistrate

convorbirile sau comunicațiile interceptate. În aceste condiții părțile interesate nu pot verifica modalitatea de selecție a convorbirilor relevante, nu au posibilitatea de a invoca existența altor convorbiri interceptate, dar care nu au fost depuse la dosar și care pot modifica sensul datelor rezultate din convorbirile apreciate ca relevante de organul de urmărire penală. În acest mod persoanele interceptate sunt lipsite de mijloacele de apărare care să garanteze principiul egalității armelor în raport cu organele de urmărire penală. În situația în care dosarele în care au fost dispuse măsurile de supraveghere tehnică se află în faza de urmărire penală și legalitatea administrării probelor nu a fost verificată de un judecător de cameră preliminară, posibilitatea de verificare a actelor procesuale — care au stat la baza obținerii datelor și informațiilor utilizate potrivit art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală — este limitată, aspect care afectează dreptul la apărare al inculpaților și posibilitatea de verificare a respectării garanțiilor impuse de exigențele convenționale, constituționale și legale pentru respectarea drepturilor și libertăților fundamentale. Dispozițiile art. 138—146 din Codul de procedură penală prevăd procedura pe care judecătorul de drepturi și libertăți trebuie să o respecte la momentul dispunerii unei măsuri de supraveghere și al emiterii actului procedural aferent, încheierea pronunțată nefiind supusă unei căi de atac [art. 140 alin. (7) din Codul de procedură penală]. Judecătorul de cameră preliminară are competența de a analiza legalitatea administrării probelor, inclusiv a celor obținute prin metode de supraveghere tehnică prin verificarea respectării normelor de competență materială, a dispozițiilor din încheierea de încuviințare a măsurii cu prilejul punerii în executare a mandatelor emise etc. Neavând acces la ansamblul înregistrărilor realizate în dosarul din care au fost preluate datele, apărarea nu are instrumentele necesare identificării la rândul său a altor probe care ar rezulta din dosarele indicate (sau din altele aflate în faza de urmărire penală) și pe care la rândul său le-ar putea considera concludente și utile în apărare. În Hotărârea din 26 aprilie 2007, pronunțată în Cauza *Dumitru Popescu împotriva României*, paragraful 78, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că în situația în care nu sunt transcrise și depuse la dosar toate conversațiile interceptate de la un post telefonic, acest lucru poate încălca dreptul la respectarea vieții private a altor persoane care au efectuat apeluri de la postul pus sub ascultare și că „în acest caz, persoanei interesate trebuie să i se ofere posibilitatea de a asculta înregistrările sau de a le contesta veridicitatea”. Lipsa reglementării condițiilor de utilizare a datelor obținute prin metodele de supraveghere în alte dosare atrage neclaritatea cu privire la limitele în care judecătorul de cameră preliminară din dosarul în care datele sunt utilizate poate și trebuie să analizeze legalitatea acestor probe, aspect incompatibil cu exigențele unei proceduri echitabile și transparente. Prin urmare, apreciază că principiul legalității, al respectării drepturilor și libertăților cetățenilor, prevăzute de art. 1 alin. (3) din Constituție, poate fi considerat încălcat.

26. **Tribunalul București — Secția I penală** apreciază că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, standardele de calitate a legii sunt claritatea și previzibilitatea, aplicabile mai ales în privința unei norme ce vizează probele. Or, aspectele invocate de inculpat nu vizează precizia legii (sub aspectul corelării sau aptitudinii de a fi aplicată efectiv și eficient), ci însăși voința legiuitorului de a reglementa legislativ o activitate a organelor judiciare, și anume faptul că probele obținute legal vor fi valorificate în toate cauzele penale sau vor fi folosite pentru investigarea tuturor faptelor penale.

27. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

28. **Avocatul Poporului** arată că prin dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală se consacră legislativ o activitate care se desfășura deja în practica organelor judiciare și care era prevăzută în art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală de la 1968 doar în materia interceptărilor și a înregistrărilor audio și video: probele obținute legal vor fi valorificate în toate cauzele penale sau vor fi folosite pentru investigarea tuturor faptelor penale. Valorificarea la maximum a activității de supraveghere tehnică de către organele judiciare are loc doar dacă aceasta este legală. În cazul în care proba este înlăturată, deoarece a fost obținută nelegal, înlăturarea va afecta și probele derivate.

29. Spre deosebire de reglementarea anterioară, actualul Cod de procedură penală introduce pentru persoanele implicate în efectuarea supravegherii tehnice obligația de a păstra secretul operațiunii, sub sancțiunea legii penale, devenind astfel incidente prevederile art. 227 și ale art. 304 din Codul penal, privind divulgarea secretului profesional și, respectiv, divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice.

30. Astfel, atâta vreme cât măsurile de supraveghere tehnică au fost dispuse în mod legal de către un judecător, dar și în contextul în care legislația în materie în vigoare conține suficiente garanții pentru nedivulgarea informațiilor obținute în urma supravegherii tehnice, Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este în acord cu dispozițiile art. 1 alin. (3) și art. 26 din Constituție. Ca atare, apreciază că textul legal criticat nu aduce atingere existenței dreptului la viață intimă, familială și privată, ci există suficiente elemente procesuale de echilibrare a măsurilor reglementate prin aceste norme, în concordanță cu prevederile art. 26 din Constituție.

31. În continuare, face referire la Decizia nr. 92 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 20 mai 2014, și Decizia nr. 855 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 16 februarie 2018.

32. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 apreciază că aceasta este neîntemeiată. Prevederile criticate sunt în acord cu dispozițiile art. 147 alin. (4) din Constituție, care prevăd că, de la data publicării, deciziile sunt general obligatorii și au putere numai pentru viitor.

33. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

34. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

35. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010. Dispozițiile criticate au următorul conținut:

— Art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală: „*Datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică pot fi folosite și*

în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2).”;

— Art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992: „*Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie.*”

36. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul român, art. 26 referitor la viața intimă, familială și privată, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 142 alin. (1) potrivit căruia Curtea Constituțională este garantul supremației Constituției și art. 147 alin. (4) referitor la publicarea și obligativitatea deciziilor Curții Constituționale. Totodată, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

37. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra constituționalității acestor dispoziții, dintr-o perspectivă identică, respingând excepția, ca neîntemeiată, prin Decizia nr. 855 din 14 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 16 februarie 2018.

38. Cu acel prilej, Curtea a reținut că textul de lege criticat permite folosirea datelor rezultate din măsurile de supraveghere tehnică și în altă cauză penală dacă din cuprinsul acestora rezultă date sau informații concludente și utile privitoare la pregătirea ori săvârșirea unei alte infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. În primul rând, Curtea a observat că dispoziția procesuală penală criticată face parte din capitolul IV cu denumirea marginală „Metode speciale de supraveghere” din titlul IV — „Probele, mijloacele de probă și procedeele probatorii” — din Codul de procedură penală. Totodată, Curtea a reținut că primele două alineate ale articolului 142 din Codul de procedură penală fac vorbire despre punerea în executare a supravegherii tehnice, precum și despre folosirea nemijlocită a sistemelor tehnice și a unor proceduri adecvate, de natură să asigure integritatea și confidențialitatea datelor și informațiilor colectate, în realizarea activităților prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d) din același act normativ. Potrivit art. 138 alin. (13) din Codul de procedură penală, prin *supraveghere tehnică* se înțelege utilizarea uneia dintre metodele prevăzute la art. 138 alin. (1) lit. a)—d) din același act normativ.

39. Astfel, Curtea a constatat că, din interpretarea sistematică și teleologică a prevederilor anterior menționate, rezultă că dispoziția de lege criticată are în vedere datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică, privite ca procedee probatorii permise și reglementate de Codul de procedură penală. Curtea observă că textul de lege criticat nu se referă, de exemplu, la înregistrările efectuate de părți sau de alte persoane ale propriilor convorbiri sau comunicări pe care acestea le-au purtat cu terții, reglementate de dispozițiile art. 139 alin. (3) din Codul de procedură penală, deoarece aceste înregistrări nu sunt rezultate din măsuri de supraveghere tehnică.

40. În al doilea rând, Curtea a reținut că folosirea datelor rezultate din măsurile de supraveghere tehnică pot fi folosite și în alte cauze decât cele în care acestea au fost dispuse, doar dacă aceste cauze privesc pregătirea ori săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală. Curtea Constituțională a statuat că reglementarea, prin dispoziția art. 139 alin. (2) din Codul de

procedură penală, a infracțiunilor pentru care poate fi dispusă măsura supravegherii tehnice reprezintă una dintre garanțiile minime pe care legea trebuie să le prevadă pentru a fi în concordanță cu dispozițiile art. 8 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (Decizia nr. 486 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 960 din 5 decembrie 2017, paragraful 19). Astfel, Curtea a constatat că precizarea, în cuprinsul textului criticat, a naturii cauzei în care pot fi folosite datele rezultate din măsurile de supraveghere tehnică dispuse în altă cauză, precum și limitarea folosirii acestora la acele cauze, care privesc infracțiunile prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală, reprezintă o transpunere la nivel legislativ a garanției anterior menționate.

41. Astfel, chiar dacă, de exemplu, în practică s-ar aplica dispozițiile art. 140 alin. (9) din Codul de procedură penală — care prevăd că, la cererea motivată a persoanei vătămate, procurorul poate solicita judecătorului autorizarea interceptării comunicațiilor ori înregistrării acestora, precum și a oricărui tipuri de comunicări efectuate de aceasta prin orice mijloc de comunicare, indiferent de natura infracțiunii ce formează obiectul cercetării —, folosirea în alte cauze a datelor rezultate din aceste măsuri de supraveghere tehnică ar fi condiționată de natura acestor cauze, care trebuie circumscrisă infracțiunilor prevăzute de art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală.

42. În ceea ce privește inexistența unei limitări temporale pentru folosirea datelor rezultate din măsurile de supraveghere tehnică în altă cauză penală decât cea în care a fost dispusă măsura, Curtea a observat că, potrivit art. 142 alin. (6) din Codul de procedură penală, datele rezultate din măsurile de supraveghere care nu privesc fapta ce formează obiectul cercetării sau care nu contribuie la identificarea ori localizarea persoanelor, dacă nu sunt folosite în alte cauze penale potrivit alin. (5) al aceluiași articol, se arhivează la sediul parchetului, în locuri speciale, cu asigurarea confidențialității. Din oficiu sau la solicitarea părților, judecătorul ori completul investit poate solicita datele sigilate dacă există noi probe din care rezultă că, totuși, o parte dintre acestea privesc fapta ce formează obiectul cercetării. Cu toate acestea, Curtea a constatat că arhivarea acestor date nu este dispusă pe o durată de timp nedeterminată, după un an de la soluționarea definitivă a cauzei în care a fost dispusă măsura, dacă acestea nu au fost solicitate în altă cauză, ele fiind distruse de către procuror, care întocmește un proces-verbal în acest sens.

43. În continuare, Curtea a observat că rechizitoriul prin care se dispune trimiterea în judecată a inculpatului constituie, potrivit art. 329 alin. (1) și art. 327 lit. a) din Codul de procedură penală, actul de sesizare a instanței de judecată. Totodată, Curtea a observat că, potrivit art. 342 din Codul de procedură penală, obiectul procedurii camerei preliminare îl constituie verificarea, după trimiterea în judecată, a competenței și a legalității sesizării instanței, precum și verificarea legalității administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală.

44. Curtea a reținut că în cadrul procedurii de cameră preliminară se pot formula în scris cereri și excepții cu privire la legalitatea sesizării instanței, legalitatea administrării probelor și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală. În cadrul procedurii de cameră preliminară, în măsura în care se formulează cereri și excepții referitoare la nelegalitatea probelor obținute prin procedeul supravegherii tehnice, judecătorul investit cu soluționarea cauzei va putea verifica îndeplinirea tuturor condițiilor legale relative la procedura supravegherii tehnice.

45. Astfel, Curtea a constatat că folosirea, potrivit art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală, a datelor rezultate din

măsurile de supraveghere tehnică nu împiedică judecătorul de cameră preliminară, din cauza în care acestea sunt transferate, să verifice legalitatea dispunerii/autorizării măsurii și a efectuării actelor de către organele de urmărire penală, atât în urma formulării unor cereri și excepții de către inculpat, cât și din oficiu. Or, constatarea nelegalității mijlocului de probă și/sau a procedurii probatorii determină nelegalitatea probei, cu consecința excluderii ei din procesul penal.

46. De asemenea, Curtea a observat că, prin Decizia nr. 473 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 987 din 12 decembrie 2017, a constatat că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală au un conținut identic cu cele ale art. 91² alin. 5 din Codul de procedură penală din 1968, statuând că argumentele reținute referitor la constituționalitatea dispozițiilor din vechea reglementare sunt valabile *mutatis mutandis* și în ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală.

47. Astfel, Curtea a reținut prin Decizia nr. 92 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 20 mai 2014, că dreptul referitor la secretul corespondenței nu este absolut, putând fi restrâns din rațiuni impuse într-o societate democratică de necesitatea protejării securității naționale, desfășurării instrucției penale, prevenirii acestora din urmă și alte asemenea imperative publice. Potrivit art. 1 alin. (3) din Constituție, „*România este stat de drept, democratic și social, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile cetățenilor, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme [...] și sunt garantate*”. Apărarea eficientă a tuturor acestor valori presupune, în unele cazuri și în condiții rigurose reglementate, restrângerea chiar și a exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale.

48. Interceptarea și înregistrarea unor convorbiri sau înregistrarea unor imagini fără acordul persoanei vizate constituie, într-adevăr, o restrângere a exercițiului dreptului la respectarea și ocrotirea de către autoritățile publice a vieții intime, familiale și private, precum și a exercițiului dreptului la inviolabilitatea secretului convorbirilor și al celorlalte mijloace legale de comunicare, drepturi fundamentale consacrate prin art. 26 alin. (1) și art. 28 din Constituție. Pe de altă parte, însăși Constituția prevede la art. 53 posibilitatea restrângerii exercițiului unor drepturi și al unor libertăți fundamentale, în cazuri și în condiții limitativ și precis determinate.

49. Astfel, întrucât reglementarea restrângerii exercițiului drepturilor fundamentale menționate se realizează, în detaliu, prin capitolul IV al titlului IV din Codul de procedură penală, care, ca natură juridică, este o lege, Curtea a constatat că este îndeplinită condiția restrângerii „numai prin lege”.

50. Curtea a reținut că este îndeplinită și condiția ca restrângerea exercițiului dreptului să fie impusă pentru „desfășurarea instrucției penale”, deoarece dispozițiile art. 139 alin. (1) din Codul de procedură penală prevăd că supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții: există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni dintre cele prevăzute la art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală; măsura este proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanța informațiilor ori a probelor ce urmează a fi obținute sau gravitatea infracțiunii; probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori există un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare.

51. În ceea ce privește condiția proporționalității, Curtea a constatat că aceasta este în mod evident îndeplinită, dacă se are în vedere importanța valorilor apărute împotriva infracțiunilor, iar faptul că însăși existența dreptului sau a libertății nu este atinsă rezultă din dispozițiile art. 139 alin. (2) din Codul de procedură penală, care prevăd expres și limitativ infracțiunile pentru care se poate dispune măsura supravegherii tehnice, precum și din dispozițiile art. 140 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit cărora supravegherea tehnică poate fi dispusă în cursul urmăririi penale, pe o durată de cel mult 30 de zile, cu posibilitatea eventualei prelungiri pentru motive temeinic justificate, în temeiul art. 144 din Codul de procedură penală. În acest context, Curtea a constatat că legislația procesual penală reglementează inclusiv elementele pe care încheierea judecătoarei de drepturi și libertăți și mandatul trebuie să le cuprindă [art. 140 alin. (5)]; punerea în executare a mandatului de supraveghere tehnică (art. 142); consemnarea activităților de supraveghere tehnică (art. 143); conservarea materialelor rezultate din supravegherea tehnică (art. 146).

52. Prin urmare, Curtea a observat că legiuitorul ordinar a reglementat în detaliu procedura referitoare la supravegherea tehnică, instituind proceduri de natură să confere suficiente garanții împotriva arbitrarului organelor de urmărire penală.

53. Pe de altă parte, Curtea a reiterat considerentele Deciziei nr. 92 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 370 din 20 mai 2014, prin care a constatat că opinia potrivit căreia folosirea unor astfel de interceptări ca mijloace de probă într-o altă cauză penală și care vor fi opuse interlocutorului îl lipsesc pe acesta din urmă de garanțiile specifice procedurii, câtă vreme, pentru sine ori pentru postul său telefonic, nu fusese obținută vreo autorizație, nu poate fi primită, deoarece mijloacele de probă în discuție au fost obținute legal. Împrejurarea că pot fi folosite într-o altă cauză nu conferă acestor probe caracter ilegal ori arbitrar, partea interesată putând contesta veridicitatea ori solicita expertizarea lor.

54. Neintervenind elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale,

56. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, excepție ridicată de Aristotel Adrian Căncescu în Dosarul nr. 3.532/62/2017/a1 al Tribunalului Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Aristotel Adrian Căncescu în dosarele nr. 3.532/62/2017/a1 și nr. 3.835/62/2017/a1 ale Tribunalului Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și de Viorel Cucu în Dosarul nr. 11.452/3/2017 al Tribunalului București — Secția I penală și constată că dispozițiile art. 142 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Brașov — Secția penală — Judecătorul de cameră preliminară și Tribunalului București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 28 mai 2019.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

considerentele și soluția deciziei amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

55. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, observând motivarea autorului excepției, Curtea constată că formularea unor astfel de susțineri nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate cu privire la dispozițiile anterior menționate, ci reprezintă, în realitate, o critică a modului de interpretare și aplicare de către instanța de judecată a Deciziei Curții Constituționale nr. 51 din 16 februarie 2016, respectiv a normelor de procedură penală ce reglementează regimul nulității, autorul excepției urmărind excluderea din dosar a anumitor probe considerate ca fiind obținute în mod nelegal. Or, Curtea a statuat în jurisprudența sa că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, și Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14), aceste aspecte intrând în competența instanței judecătorești investite cu soluționarea litigiului, respectiv a celor ierarhic superioare în cadrul căilor de atac prevăzute de lege. Curtea a apreciat că a răspunde unor atare critici ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian și pentru modificarea anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului

Având în vedere dispozițiile art. 28 alin. (3) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 21 și 22 din Ordonanța Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 alin. (1) și (2) din Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. III alin. (1) din Legea nr. 72/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare și al art. 288 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se reorganizează Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian, cu sediul în comuna Valu lui Traian, județul Constanța, în instituție de drept public organizată ca instituție publică, cu personalitate juridică, în subordinea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, denumită în continuare *Stațiunea*.

Art. 2. — (1) Patrimoniul Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian care se reorganizează păstrându-și denumirea se preia prin protocol de predare-preluare de către Stațiune și va fi actualizat potrivit prevederilor art. 16.

(2) Stațiunea administrează suprafața de teren de 187,395 ha, potrivit anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, înscrisă în inventarul bunurilor din domeniul public al statului la nr. MFP 116435.

(3) Bunurile imobile de natura construcțiilor din domeniul public al statului, aflate în administrarea Stațiunii, sunt prevăzute în anexa nr. 1, care cuprinde și actualizarea valorilor de inventar potrivit Ordonanței Guvernului nr. 81/2003 privind reevaluarea și amortizarea activelor fixe aflate în patrimoniul instituțiilor publice, aprobată prin Legea nr. 493/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) Stațiunea are ca obiect principal activitatea de cercetare-dezvoltare în domeniul culturii plantelor de câmp și desfășoară și următoarele activități codificate potrivit Ordinului președintelui Institutului Național de Statistică nr. 337/2007 privind actualizarea Clasificării activităților din economia națională — CAEN:

a) diviziunea 01 Agricultură, vânătoarea și servicii anexe; grupa 011 Cultivarea plantelor nepermanente, clasa 0111 Cultivarea cerealelor, exclusiv orez, plantelor leguminoase și a plantelor producătoare de semințe oleaginoase; clasa 0112 Cultivarea orezului; clasa 0113 cultivarea legumelor și a pepenilor, a rădăcinoaselor și tuberculilor; clasa 0115 Cultivarea tutunului; clasa 0116 Cultivarea plantelor pentru fibre textile; clasa 0119 Cultivarea altor plante din culturi nepermanente; grupa 012 Cultivarea plantelor din culturi permanente; clasa 0121 Cultivarea strugurilor; clasa 0122 Cultivarea fructelor tropicale și subtropicale; clasa 0124 Cultivarea fructelor semințoase și sâmburoase; clasa 0125 Cultivarea fructelor, arbuștilor fructiferi, căpșunilor, nuciferilor și a altor pomi fructiferi; clasa 0126 Cultivarea fructelor oleaginoase; clasa 0128

Cultivarea condimentelor, plantelor aromatice medicinale și a plantelor de uz farmaceutic; clasa 0129 Cultivarea altor plante permanente; grupa 013 Cultivarea plantelor pentru înmulțire; clasa 0130 Cultivarea plantelor pentru înmulțire; grupa 014 Creșterea animalelor; clasa 0141 Creșterea bovinelor de lapte; clasa 0142 Creșterea altor bovine; clasa 0143 Creșterea cailor și a altor cabaline; clasa 0145 Creșterea ovinelor și caprinelor; 0146 Creșterea porcinelor; clasa 0147 Creșterea păsărilor; clasa 0149 Creșterea altor animale; grupa 015 Activități în ferme mixte, cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor; clasa 0150 Activități în ferme mixte, cultura vegetală combinată cu creșterea animalelor; grupa 016 Activități auxiliare agriculturii și activități după recoltare; clasa 0161 Activități auxiliare pentru producția vegetală; clasa 0162 Activități auxiliare pentru creșterea animalelor; clasa 0163 Activități după recoltare; clasa 0164 Pregătirea semințelor;

b) diviziunea 10 Industria alimentară; grupa 105 Fabricarea produselor lactate; clasa 1051 Fabricarea produselor lactate și a brânzeturilor; grupa 106 Fabricarea produselor de morărit, a amidonului și produselor de amidon; clasa 1061 Fabricarea produselor de morărit; grupa 107 Fabricarea produselor de brutărie și a produselor făinoase; clasa 1071 Fabricarea pâinii, fabricarea prăjiturilor și a produselor proaspete de patiserie; grupa 109 Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor; clasa 1091 Fabricarea preparatelor pentru hrana animalelor de fermă;

c) diviziunea 11 Fabricarea băuturilor; clasa 1102 Fabricarea vinurilor din struguri;

d) diviziunea 45 Comerț cu ridicata și cu amănuntul, întreținerea și repararea autovehiculelor și motocicletelor, grupa 453 Comerț cu piese și accesorii pentru autovehicule; clasa 4531 Comerț cu ridicata de piese și accesorii pentru autovehicule;

e) diviziunea 46 Comerț cu ridicata, cu excepția comerțului cu autovehicule și motociclete; grupa 462 Comerț cu ridicata al produselor agricole brute și al animalelor vii; clasa 4621 Comerț cu ridicata al cerealelor, semințelor, furajelor și tutunului neprelucrat; grupa 463 Comerț cu ridicata al produselor alimentare, al băuturilor și al tutunului; clasa 4631 Comerț cu ridicata al fructelor și legumelor; clasa 466 Comerț cu ridicata al altor mașini, echipamente și furnituri; grupa 4661 Comerț cu ridicata al mașinilor agricole, echipamentelor și furniturilor; grupa 4662 Comerț cu ridicata al mașinilor-unelte;

f) diviziunea 47 Comerț cu amănuntul, cu excepția autovehiculelor și motocicletelor; grupa 472 Comerț cu amănuntul al produselor alimentare, băuturilor și al produselor de tutun în magazine specializate; clasa 4721 Comerț cu amănuntul al fructelor și legumelor proaspete în magazine specializate; clasa 4724 Comerț cu amănuntul al pâinii, produselor de patiserie și al produselor zaharoase în magazine specializate;

g) diviziunea 49 Transporturi terestre și transporturi prin conducte; grupa 493 Alte transporturi terestre de călători; clasa 4931 Transporturi urbane, suburbane și metropolitane de călători; clasa 4939 Alte transporturi terestre de călători neclasificate altundeva „n.c.a.”; grupa 494 Transporturi rutiere de mărfuri și servicii de mutare; clasa 4941 Transporturi rutiere de mărfuri; clasa 4942 Servicii de mutare;

h) diviziunea 58 Activități de editare; grupa 581 Activități de editare a cărților, ziarelor, revistelor și alte activități de editare; clasa 5819 Alte activități de editare;

i) diviziunea 62 Activitatea de servicii în tehnologia informației; grupa 620 Activitatea de servicii în tehnologia informației; clasa 6209 Alte activități de servicii privind tehnologia informației;

j) diviziunea 69 Activități juridice și de contabilitate; grupa 691 Activități juridice; clasa 6910 Activități juridice; grupa 692 Activități de contabilitate și audit financiar, consultanță în domeniul fiscal; clasa 6920 Activități de contabilitate și audit financiar, consultanță în domeniul fiscal;

k) diviziunea 70 Activități ale direcțiilor, centralelor, birourilor administrative centralizate; Activități de management și de consultanță în management; grupa 702 Activități de consultanță în management; clasa 7022 Activități de consultanță pentru afaceri și management;

l) diviziunea 72 Cercetare-dezvoltare; grupa 721 Cercetare în științe naturale și inginerie; clasa 7211 Cercetare-dezvoltare în biotehnologie, clasa 7219 Cercetare-dezvoltare în alte științe naturale și inginerie;

m) diviziunea 78 Activități de servicii privind forța de muncă; grupa 782 Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului; clasa 7820 Activități de contractare, pe baze temporare, a personalului;

n) diviziunea 85 Învățământ; grupa 855 Alte forme de învățământ; clasa 8559 Alte forme de învățământ n.c.a.

(2) Stațiunea desfășoară și dezvoltă relații științifice internaționale, relații de cooperare și de comerț interior și exterior cu diferite instituții, organizații și operatori economici, potrivit prevederilor art. 32 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Pentru realizarea unor proiecte și lucrări în domeniul agricol, Stațiunea se poate asocia cu alte unități de cercetare-dezvoltare de interes public sau privat, cu instituții de învățământ acreditate și cu operatori economici din țară sau străinătate, potrivit prevederilor art. 39 alin. (2) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Finanțarea activității Stațiunii se realizează potrivit prevederilor art. 35 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 6. — Stațiunea poate beneficia prin alocare directă de fonduri din bugetul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, prin bugetul Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, potrivit prevederilor art. 27 lit. c) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) Stațiunea organizează și conduce contabilitatea potrivit reglementărilor contabile aplicabile instituțiilor publice.

(2) Situațiile financiare se aprobă de consiliul de administrație al Stațiunii, potrivit prevederilor art. 34 lit. f) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. — (1) Personalul Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian care se reorganizează se preia de către noua unitate fără concurs.

(2) Preluarea personalului se face cu respectarea dispozițiilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale Legii nr. 67/2006 privind protecția drepturilor salariaților în cazul transferului întreprinderii, al unității sau al unor părți ale acestora, cu modificările ulterioare, și ale Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare, cu completările ulterioare.

(3) Salarizarea personalului Stațiunii se realizează potrivit prevederilor legale în vigoare, care reglementează salarizarea personalului plătit din fonduri publice.

(4) Pentru activități cu caracter sezonier, Stațiunea poate încheia contracte de prestări de servicii potrivit prevederilor art. 43 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 9. — Numărul maxim de posturi aprobat pentru Stațiune este 65.

Art. 10. — (1) Veniturile și cheltuielile Stațiunii se cuprind în bugetul de venituri și cheltuieli al acesteia, reprezentând limite maxime care nu pot fi depășite. Angajarea cheltuielilor se efectuează proporțional cu gradul de realizare a veniturilor.

(2) Stațiunea întocmește bugetul de venituri și cheltuieli, care se aprobă potrivit prevederilor art. 34 lit. e) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Excedentele rezultate din execuția bugetului de venituri și cheltuieli al Stațiunii se regularizează la sfârșitul anului cu bugetul din care se finanțează, în limita sumelor permise de la acesta.

Art. 11. — Stațiunea efectuează operațiunile de încasări și plăți potrivit prevederilor art. 37 și 38 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 12. — (1) Regulamentul de organizare și funcționare și structura organizatorică ale Stațiunii se aprobă prin decizie a președintelui Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, potrivit prevederilor art. 34 lit. d) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Directorul instituției îndeplinește atribuțiile ordonatorului terțiar de credite, potrivit prevederilor art. 21 alin. (4) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 13. — (1) Conducerea Stațiunii este asigurată de consiliul de administrație și de director, potrivit prevederilor art. 34 lit. a) și c) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Drepturile și obligațiile directorului se stabilesc prin contract de management potrivit prevederilor art. 41 alin. (4) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare. Persoana care ocupă funcția de director al Stațiunii are funcția de bază la această unitate, potrivit prevederilor art. 41 alin. (5) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Atribuțiile conducerii se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al stațiunii.

Art. 14. — Activitatea științifică a Stațiunii este coordonată de un consiliu științific, al cărui regulament de organizare și funcționare se aprobă potrivit prevederilor art. 34 lit. b) din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 15. — Stațiunea are în dotare un parc auto format din: un autoturism pentru transportul persoanelor din aparatul propriu și pentru activitățile de cercetare-dezvoltare, un autolaborator și un autoturism de teren.

Art. 16. — Stațiunea are obligația să asigure efectuarea lucrărilor de cadastru și publicitate imobiliară pentru construcțiile și terenul aflate în administrarea și proprietatea sa, în termen de 18 luni de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, urmând ca Stațiunea să solicite Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, în termen de 30 de zile de la finalizarea lucrărilor de cadastru și publicitate imobiliară, inițierea de proiecte de acte normative pentru actualizarea descrierii tehnice a bunurilor din domeniul public al statului prevăzute în anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

Art. 17. — (1) Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 21 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

a) actualizarea valorilor de inventar ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Stațiunii, potrivit prevederilor anexei nr. 1 la prezenta hotărâre;

b) scăderea de la numărul de inventar MFP 116435 a suprafeței de teren de 251,55 ha, în temeiul prevederilor anexei nr. 3.5 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, și ale Sentinței civile nr. 11.349 din 9 octombrie 2015 pronunțate de Judecătoria Constanța;

c) transferul suprafeței de teren de 13,45 ha de la numărul de inventar MFP 116435 la numărul de inventar MFP 153849 în temeiul Sentinței civile nr. 11.349 din 9 octombrie 2015 pronunțate de Judecătoria Constanța și al Procesului-verbal nr. 1.018 din 6.03.2015;

d) modificarea administratorului, denumirii, codului de clasificare și a descrierii tehnice ale imobilelor înscrise la nr. MFP 116435 și 153849, potrivit prevederilor anexei nr. 5.c) la Hotărârea Guvernului nr. 1.460/2006 privind înființarea unor stațiuni de cercetare-dezvoltare agricolă în domeniul culturii plantelor de câmp prin reorganizarea unor stațiuni de cercetare și producție agricolă în domeniul culturii plantelor de câmp, cu modificările ulterioare, corelate cu cele din anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, așa cum este prevăzut în anexele nr. 2 și 3 la prezenta hotărâre;

e) scăderea de la numărul de inventar MFP 116435 a suprafeței de teren de 55,4850 ha în baza prevederilor anexei nr. 8.6 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificarea corespunzătoare a anexei nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, potrivit prevederilor art. 2 alin. (2) din aceeași hotărâre a Guvernului.

Art. 18. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, anexa nr. 5, cu excepția punctului 1 și nr. 5.a), la Hotărârea Guvernului nr. 1.460/2006 privind înființarea unor stațiuni de cercetare-dezvoltare agricolă în domeniul culturii plantelor de câmp prin reorganizarea unor stațiuni de cercetare și producție agricolă în domeniul culturii plantelor de câmp, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 915 și 915 bis din 10 noiembrie 2006, cu modificările ulterioare, se abrogă.

Art. 19. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea

Ministrul cercetării și inovării,
Nicolae Hurduc

Ministrul muncii și justiției sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 2 octombrie 2019.
Nr. 728.

ANEXA Nr. 1

BUNURILE IMOBILE
de natura construcțiilor din domeniul public al statului
aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian C.U.I. 2987537,
pentru care se actualizează valoarea de inventar

Nr. M.F.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică (pe scurt)	Adresa	Valoarea de inventar (lei)
0	1	2	3	4	5
116320	8.28.10	Șopron	Șopron mașini 550 mp BCA	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	185.899
116322	8.29.08	Clădire administrativă	Cărămidă, 220 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	217.980
116324	8.28.10	Sală festivități	Biblioteca, 230 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	56.324

0	1	2	3	4	5
116326	8.28.10	Remiză H.A.	90 mp cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	31.034
116329	8.29.08	Clădire administrativă	150 mp cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	69.259
116331	8.28.13	Gheretă poartă	S = 30 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	6.036
116333	8.28.10	Magazie cereale	S = 220 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	81.429
116334	8.29.08	Clădire administrativă	Cărămidă, 130 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	60.181
116336	8.28.08	Garaj	Garaj mașini, 400 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	152.387
116338	8.28.10	Magazie cereale	S = 430 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	175.829
116339	8.28.10	Clădire	Clădire administrativă, 310 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	36.874
116341	8.28.10	Remiză BT	70 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	36.320
116345	8.28.12	Baie muncitori	Cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	39.226
116346	8.28.10	Șopron semințe	1330 mp, prefabric. beton	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	422.244
116349	8.28.13	Magazie	860 mp BCA	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	235.703
116352	8.28.12	Clădire locuințe	Clădire locuințe, 160 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	128.848
116357	8.28.12	Dormitor comun	Clădire, 459, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	190.556
116371	8.28.10	Magazie+stație	Cărămidă, stație cond. + magazie, 3000 t	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	1.332.590
116377	8.28.12	Clădire locuințe	Clădire locuințe, 260 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	239.252
116382	8.28.12	Clădire locuințe	Clădire locuințe, 180 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	166.980
116386	8.28.10	Șopron	Șopron, 600 mp BCA	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	201.800
116389	8.28.10	Sediu brig. tract.	75 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	39.105
116393	8.28.12	Cantină	290 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	240.840

0	1	2	3	4	5
116400	8.27.07	Grajd cai	650 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	35.032
116401	8.28.12	Dormitor comun	Dormitor, 390 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	286.573
116405	8.28.12	Clădire locuințe	170 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	142.755
116408	8.28.10	Șopron	600 mp BCA	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	203.281
116412	8.28.10	Magazie piese	125 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	24.932
116418	8.28.10	Atelier mecanic de întreținere și reparații utilaje agricole	525 mp, cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	190.985
116421	8.28.12	Clădire locuințe	140 mp	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	148.247
116426	8.27.07	Grajd vaci	670 mp, platf. beton	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	203.947
116433	8.28.10	Clădire	Clădire laborator, 360 mp cărămidă	Țara: România; județul Constanța; comuna Valu lui Traian	41.443
		TOTAL			5.623.891

ANEXA Nr. 2

**Datele de identificare ale bunului imobil MFP 116435
pentru care se modifică administratorul, denumirea, codul de clasificare și descrierea tehnică**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Ordonatorul principal	Ordonatorul secundar	Administrator (Ordonator terțiar)	Descriere tehnică (pe scurt)
1	2	3	4	5	6	7
116435	8.05.03	Total suprafață	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Academia de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu Șișești”	Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Agricolă Valu lui Traian	187,395 ha

ANEXA Nr. 3

**Datele de identificare ale bunului imobil MFP 153849
pentru care se modifică administratorul, denumirea, codul de clasificare și descrierea tehnică**

Nr. M.F.	Cod de clasificare	Denumire	Ordonatorul principal	Ordonatorul secundar	Ordonator terțiar	Descriere tehnică (pe scurt)
1	2	3	4	5	6	7
153849	8.05.01	Total suprafață	Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale	Agenția Domeniilor Statului	—	1.280,16 ha

ACTE ALE COLEGIULUI PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

COLEGIUL PSIHOLOGILOR DIN ROMÂNIA

HOTĂRÂRE**pentru modificarea și completarea Hotărârii Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 3/2013 privind evidența profesională a psihologilor cu drept de liberă practică**

Având în vedere dispozițiile Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, cu modificările ulterioare, în temeiul art. 51 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 213/2004 privind exercitarea profesiei de psiholog cu drept de liberă practică, înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Psihologilor din România, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 788/2005, cu completările ulterioare,

Comitetul director al Colegiului Psihologilor din România hotărăște:

Art. I. — Hotărârea Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România nr. 3/2013 privind evidența profesională a psihologilor cu drept de liberă practică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 654 din 24 octombrie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (5), cu următorul cuprins:

„(5) Sunt excluși de la prevederile prezentei hotărâri psihologii clinicieni angajați în sistemul public de sănătate care eliberează acte profesionale pentru beneficiarii sistemului de sănătate publică. În această situație, actele profesionale emise de psiholog vor fi însoțite de biletul de externare/referatul medical în original, vor purta antetul instituției și vor fi securizate prin ștampila instituției și parafa psihologului atestat.”

2. La articolul 3, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — (1) Activitățile psihologice furnizate de către psihologii salariați/numiți în funcție pentru personalul instituției angajatoare sau pentru persoanele instituționalizate la entitatea angajatoare sunt evidențiate în registrul profesional prevăzut la

art. 2 alin. (1) lit. a), cu respectarea standardelor de calitate în serviciile psihologice referitoare la normele de examinare psihologică, cu excepția activităților desfășurate de psihologii clinicieni angajați în sistemul public de sănătate, care folosesc mijloacele de înregistrare specifice instituțiilor medicale angajatoare. Actele emise în baza activităților desfășurate de psihologii clinicieni angajați în folosul sistemului de sănătate publică nu sunt supuse obligației timbrării profesionale. Securizarea lor se va face conform prevederilor art. 1 alin. (5).”

3. La articolul 3, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Activitățile de consiliere psihologică, inclusiv consiliere logopedică, și de psihoterapie se evidențiază numai prin înscriere în registrele profesionale cu excepția activităților desfășurate de psihologii clinicieni angajați în sistemul de sănătate publică, care folosesc mijloacele de înregistrare specifice instituțiilor medicale angajatoare.”

Art. II. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și intră în vigoare la data publicării.

Președintele Comitetului director al Colegiului Psihologilor din România,

Ion Dafinoiu

București, 19 iulie 2019.

Nr. 11.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 227052